

12. BÖLÜM

Editörden Duygusal Bakış

Dr. Burhan Özfatura ve Engelli Bireylerin Sessiz Çığığı

Kitabın son kontrolü için Başkanım Dr. Burhan Özfatura'ya kitabı gönderdim. Kitaba eklememi istediğı (“**Kitabın gerçekleşmesinde en büyük pay; Değerli Kardeşim, Mesai Arkadaşım ve 56 yıllık Gönül Dostum; Dr. Mehmet Talat Şimdi 'ye aittir**”). Kendisine müteşekkirim.” Notu beni çok duygulandırdı ve kitaba 12.Bölüm olarak aşağıdaki metnin eklememe vesile oldu.

Sevgili okuyucular,

Elinizdeki bu eseri sizlere sunarken kalbimde derin bir vefa ve dostluk hissiyle doluyum. “Engelli Bireylerin Sessiz Çığığı: Haklar, Sorunlar ve Çözüm Önerileri” adlı bu kitabın her satırında, yalnızca engelli kardeşlerimizin sesine kulak vermekle kalmadık, aynı zamanda yıllardır yol arkadaşlığı yaptığım, fikirlerine ve karakterine hayranlık duyduğum Dr. Burhan Özfatura'nın insan odaklı hizmet anlayışını bir kez daha yürekten hissettim.

Dr. Burhan Özfatura ile yollarımız, 1969 yılında, ikimizin de gençlik yıllarını geçirdiğı **Mardin**'de kesişti. Askerlik vazifesini ifa ettiğı o topraklarda başlayan tanışıklığımız, hayatımın yönünü değıştirecek köklü bir dostluğun tohumlarını ekti. Onunla aramızda oluşan bu gönül bağı, **dürüstlük ve yardımseverlik** gibi temel insani değerler etrafında perçinlendi.

1984 Belediye Seçimleri geldiğinde, kader ağlarını ördü ve Dr. Özfatura'nın seçim kampanyasında birlikte omuz omuza çalıştık. Seçimin ardından, benden bir talebi oldu: **İdari yargı hakimliği gibi onurlu bir mesleğı bırakıp yerel yönetimci olmamı istedi**. Bu çağrıya kayıtsız kalamazdım, zira onunla aynı duyguları paylaşıyor, topluma hizmet etme arzusunu en derinlerimde hissediyordum. Dürüstlüğü ve yardımseverliğiyle toplumda örnek bir şahsiyet

olan Dr. Özfatura ile strateji belirleme, proje hazırlama ve yönetme konusunda. Birlikte, toplumda dürüstlük ve yardımseverlik konusunda örnek birer kişilik olarak öne çıktık; bu, benim için eşsiz bir onur kaynağıdır.

1994 yerel seçimlerinde ise, bu kez genel mahalli seçimde Dr. Burhan Özfatura'nın seçim koordinasyon görevini üstlendim. Dr. Özfatura liderliğindeki Doğru Yol Partisi (DYP), üçüncü parti konumundan birinci parti olarak yeniden seçilmeyi başardı. Bu seçim kampanyası, uyguladığımız yenilikçi stratejilerle adeta bir **fenomen** haline geldi ve sonrasında **doktora tezi** konusu oldu. Bu örnek kampanya ve yeniden kazanılan seçimler, sadece Dr. Özfatura'nın değil, tüm İzmir'in ufkunu açan öncü projelere zemin hazırladı. Hatta bu başarıların etkisiyle yeni belediye yasasında, yerel yönetimlerin bu türden öncü projeleri yapmasını zorunlu kılan hükümlerin konulmasına vesile olduk. Bu, onun **vizyoner liderliğinin** somut bir kanıtıdır.

Dr. Burhan Özfatura ile ve 56 Yılı Aşan Birlikteliğimizde aldığım notlar.

İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin eski başkanlarından Dr. Burhan Özfatura, yaşam yolculuğunu, siyasi kariyerini ve Türkiye'ye dair düşüncelerini büyük bir samimiyetle paylaşıyor. İşte geçmişten günümüze, tecrübelerin ışığında bir perspektif...

Aile Kökenleri ve Çocukluk Yılları

Burhan Özfatura, 8 Haziran 1943'te Bursa'nın Mustafa Kemalpaşa ilçesinde, kökleri **Kıpçak Türklerine** dayanan köklü bir ailede doğdu. Büyük dedesinin Selanik'te şehit düşmesi ve dedesinin Abdülhamit döneminde **Mabeyn Kâtibi** olarak görev yapmasıyla aile tarihleri devlet hizmetleriyle iç içe geçti. Kendisini ailenin “tekne kazıntısı” olarak tanımlayan Özfatura, çocukluk yıllarının İkinci Dünya Savaşı'nın fakirlik dönemlerine denk geldiğini, ancak helal lokmanın bereketiyle hiçbir zaman sıkıntı çekmediklerini vurgular. Babasının inançları nedeniyle hademelikten alınması gibi zorluklara rağmen, ailede her zaman dayanışma ve yardımlaşmanın ön planda olduğunu belirtir.

Gençlik ve Üniversite Yılları: Okuma Tutkusu ve Devlet Borcu

Çocukluğundan itibaren tam bir **okuma tutkunu** olan Özfatura, bulduğu her kâğıt parçasını okuduğunu, kitap kiralamak için rüşvet verdiğini anlatır. Hayatını şekillendiren en önemli unsurlardan biri, ortaokul, lise ve üniversite eğitimini **devlet burslarıyla** tamamlamış olmasıdır. “**Bu ülkeye borcumun hiçbir zaman bitmeyeceğı kanaatindeyim**” diyerek devlete olan minnetini dile getirir ve bu nedenle aşevi, eğitim bursları ve engellilere yönelik çalışmaların kendisi için çok önemli olduğunu belirtir, çünkü bunlar “insana yatırım”dır. Üniversite yıllarındaki arkadaşlık bağlarının kuvvetli olduğunu, farklı fıkirlere rağmen karşılıklı saygının hâkim olduğunu özlemle anar.

Kariyer Yolu: Kaymakamlıktan Maliyeciliğe ve Siyasete Geçiş

Gençlik hayali kaymakamlık olsa da, siyasetin müdahalesiyle yaşadığı bir hayal kırıklığı onu **maliyeci olmaya** yöneltir. Maliye Bakanlığı Hesap Uzmanı ve tarihinin en genç İzmir Grup Başkanı olarak görev yapar. 1973-1974'te Belçika'da **Katma Değer Vergisi ihtisası** yaptıktan sonra İzmir Defterdarı olarak atanır. Defterdarlık döneminde **13 kez tayininin çıktığını**, kapısının herkese açık olduğunu, ancak parti torpiline geçit vermediğı için politikacılarla anlaşamadığını ifade eder. Bu durum, onu siyasetten uzaklaştırarak 1975-1984

yılları arasında üniversiteye geçiş yapmaya iter. Öğrencileriyle kurduğu sevgi bağı ve onlardan gördüğü saygı, üniversite yıllarını “çok güzel” kılar.

Turgut Özal ve Siyasete Giriş

Hayatının dönüm noktalarından biri **Turgut Özal** ile olan ilişkisidir. 70’li yıllardan beri ağabey-kardeş ilişkisi içinde oldukları Özal, onu siyasete girmeye ikna etmek için yoğun çaba sarf eder. Özfatıra, başlarda hac, yaşlı anne baba gibi gerekçelerle siyasetten kaçınsa da, Özal’ın “**Allah nasip eder de belediye başkanı olursan bütün İzmir’i vakıf yap**” sözleri, binlerce çocuğa burs, binlerce fakire yardım etme hayalini ateşleyerek onu siyasete girmeye ikna eder.

Defterdarlık Döneminin Kazanımları ve Hayata Bakışı

Defterdarlık döneminde şahıslara veya partilere değil, ülkeye hizmet ettiklerini vurgular. Vergi tahsilatında elde ettikleri başarıları ve disiplinli yaklaşımlarını anlatır. Hayatına babasının öğüdü olan “**hayatta daima aşağıya bakıp mutlu olacaksın**” felsefesiyle yaklaşır. Kendini zenginlerden bile daha mutlu hissettiğini, koltuk dostlarıyla gönül dostlarını asla karıştırmadığını ve görevi bıraktığında hemen normal hayatına dönebildiğini dile getirir.

Yazın Hayatı, Hobileri ve İnsanlığa Dair Düşünceleri

Yüksek lisans ve doktora tezleri dışında ders kitapları yazan Özfatıra, günümüzde kitap okuma alışkanlığının azaldığını esprili bir dille ifade eder. Eğer bir kitap yazacak olsa, Türkiye’deki hatalar zincirini ve tecrübelerin aktarılmasının önemini ele alacağını söyler. Kitaplarını çocuklarından bile kıskanacak kadar çok sevdiğini, onlarla vakit geçirmenin kendisine büyük zevk verdiğini belirtir.

Resmî tarih yerine gerçekleri gösteren bir TV programı yapmak istediğini, çünkü “**Artık resmî tarih ile gerçek tarih birbiriyle uygun hale gelmeli**” düşüncesindedir. Atatürk’ü istismar edenlerle sorun olduğunu, insanların sevaplarıyla günahlarıyla bir bütün olduğunu ve önemli olanın sağlıklı analiz

yapıp sevgiyle yaklaşmak olduğunu vurgular. Hayatında hiçbir şeyden pişman olmadığını, imkânı olsa daha çok hayır yapacağını söyler.

Felsefe, Dostluk ve Türkiye'nin Geleceği

Kendini “**Saf bir Anadolu çocuğuyuz biz. Yani sulu gözlü, yerli filmlerinde ağlayan, kandırılması kolay**” olarak tanımlar. Kahramanlarının Peygamberimiz ve Türk-İslam büyükleri olduğunu belirtir. Politikada gerçek dostlukların zor kurulduğunu, askerlik, okul ve mahalle arkadaşlıklarının daha kıymetli olduğunu düşünür. Mezarlıklar metaforunu kullanarak kendini vazgeçilmez görmediğini, belediye başkanlığını ise manevi bir tatmin ve hizmet vesilesi olarak gördüğünü ifade eder.

İnsanlık tarihinin en ilginç buluşunun **buharın sanayiye tatbiki** olduğunu düşünen Özfatura, son 60 yıldaki bilimsel gelişmelerden büyük heyecan duyduğunu belirtir. Ölümden korkmadığını, sadece son nefeste kelime-i şahadet getirememekten korktuğunu ifade eder. Hayatta yediği en büyük darbenin defterdarlıktan ayrılırken yaşadığı kızgınlık olduğunu, ancak zamanla kimseye düşman olmamayı öğrendiğini çünkü nefretin kendine zarar verdiğini belirtir.

Projeleri ve Türkiye'nin Geleceği İçin Çözüm Önerileri

Başta **Büyük Kanal Projesi**, toplu konutlar ve engellilerle ilgili çalışmalar olmak üzere birçok projeye imza attığını gururla belirtir. İç göçün getirdiği sorunlara dikkat çekerek, görevde olduğu sürece kimsenin “aç kaldım” veya “okuyamadım” dememesini sağlamayı hedeflediğini anlatır.

Türkiye'nin aşırı merkezizeci yapısının yerel yönetimlerin önündeki en büyük problem olduğunu savunur. Ankara'nın adalet, emniyet, savunma ve dış işleri haricindeki tüm yetkilerini taşraya devretmesi gerektiğini vurgular. Turgut Özal'ı “**Türkiye için yeni bir ufuk açmıştır**” olarak değerlendirir ve onun geniş görüşlülük, görev, strateji gibi kavramların önemini öğrettiğini belirtir. Türkiye'nin genç nüfus potansiyeline dikkat çekerek, iyi niyet ve cesaretle

radikal ve yapısal reformların gerçekleşmesi halinde ülkenin 5 yıl içinde dünyanın 10 devi arasına gireceğine inanır.

Yazı yazmanın kendisine psikolojik tedavi gibi geldiğini, okumaya ve aktüaliteyi takip etmeye zorladığını belirtir. Tekrar belediye başkanı olmak istemediğini, bu işlerin artık gençlerin görevi olduğunu, kendisinin ise onlara antrenörlük yapabileceğini söyler. Karamsar olmadığını ve **“Yeter ki Ankara gölge etmesin başka ihsan istemez”** sözleriyle genç nesle olan inancını dile getirir. Bu vesileyle başkanına ömür boyu sağlık ve mutluk getirmesini cenabı haktan niyaz ederim.